

disse ganske voldsomme udvidelser af lånerammen, som vi har været vidne til siden 1999. Det er jo dejligt at opleve den optimisme, den har jeg stor beundring for, men jeg tror, at jeg måske vil nyde den lidt mere, hvis jeg af hensyn til de fremtidige generationer vidste, at der også var et ansvarligt loft et eller andet sted, altså en eller anden grænse for, hvor meget man vil udvide lånerammen, og hvor lang tilbagebetalingstid man kan forestille sig.

Sådan synes jeg vi normalt plejer at tale økonomi og økonomiske grænser, så mit spørgsmål er helt enkelt til fru Helle Sjelle som til de andre ordførere: Hvad er Det Konservative Folkepartis grænse for tilbagebetalingstiden?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

I Det Konservative Folkeparti har vi indtil videre ikke sat nogen grænse for, hvor langt vi kan gå med hensyn til den her tilbagebetalingstid, men det er noget, vi må vurdere hen ad vejen, og det er da klart, at vi også er interesserede i, at tingene hænger fornuftigt sammen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Lidegaards sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det lykkedes jo faktisk at få Venstres ordfører til at sige, at hvis tilbagebetalingstiden går ud over den tid, metroen fysisk kan stå – det var jo et stærkt udsagn – så mener man dog alligevel, man har overskredet en grænse. Det ønsker den konservative ordfører måske ikke at lægge sig fast på?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil blot sig, vi er meget enige med Venstre i den betragtning.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Keld Albrechtsen, har jeg forstået, for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge fru Helle Sjelle: Hvis det nu viser sig, at det forlig, der indgås i Københavns Borgerrepræsentation, munder ud i en beslutning i Borgerrepræsentationen, som betyder, at Københavns Kommune kommer med et tilbud

til staten om en løsning med hensyn til Amagerbanen, er Det Konservative Folkeparti så indstillet på at forhandle med Københavns Kommune om en løsning, eller vil man diktere den her sag igennem, uanset hvad et flertal i Borgerrepræsentationen siger?

Jeg spørger fru Helle Sjelle, fordi fru Helle Sjelle tilhører samme parti som ministeren, og ministeren står i en vanskelig situation, for han er kommet til at deltage i en pressemeddelelse sammen med overborgmesteren, og jeg kan godt se, at det måske kan være svært for ministeren at bakke ud af den sådan lige i løbet af fem minutter, men der kunne hans ordfører jo være ham behjælpelig.

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jamen vi har en klar mening om nedgravningen på Amager. Vi synes ikke, at det på nuværende tidspunkt på den måde, som de ønsker, der er vedrørende nedgravningen, er formuleret, er hensigtsmæssigt at foretage de nødvendige investeringer, der kan gøre, at metroen bliver nedgravet.

Man skal huske på i den her sammenhæng, at metroen jo altså ikke bliver fuldt nedgravet med det forslag, der ligger. Vi synes faktisk, at man skal se på, hvad det egentlig er, vi får for vores penge, og vi mener faktisk ikke, at vi i denne her situation får nok for vores penge.

Men jeg kan da godt forstå de borgere, der bor på Amager, og som tænker på, hvad det er, der sker uden for deres døre. De har måske ikke selv været tilhængere af metroen, og så skal den pludselig køre her, og hvorfor skal det ramme lige netop dem? På den anden side set må vi jo også vurdere, hvordan man udnytter pengene bedst muligt. Det er trods alt skatteborgernes penge, uanset om det er Københavns Kommune eller det er staten.

Derfor er svaret altså, at vi synes ikke umiddelbart, at det er hensigtsmæssigt at støtte en yderligere nedgravning af metroen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsens sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må jo sige, at det synes jeg er en markant udtalelse. Det er en overordentlig markant udtalelse, for det, fru Helle Sjelle siger, er jo i virkeligheden, at det forhold, at et flertal i Borgerrepræ-